

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skal den Lutherske Reformation virkelig fortsættes?

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 152. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1831_491_1-txt-shoot-idm380.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Om de Høilærde kan forstaae det, veed jeg ikke, da det er gammelt i den Christelige Huusholdning, at hvad der er aabenbart for de Umyndige er en Hemmelighed for de Høilærde, men i mine Øine er det soleklart, at Morten Luther var en mageløs Kirke-Reformator af Guds Naade, fordi han fandt, at hvad den Christne Kirke fattedes var ingenlunde en ny Tro, eller Nyt af noget Slags, men *Liv og Lys* i den ældgamle Tro og Indretning, og fordi han fandtes ligesaa dygtig som villig til at afhjælpe Savnet. Herren har nemlig bygget sin Kirke ikke af døde, men af *levende* Stene, og lider ingen Tilbygninger, som altid blive Røver-Kuler: men desuagtet var dog hans Kirke i Tidens Løb blevet hartad steendød, da den Gnist af Liv, der end var tilbage, misbrugtes til at gjøre Røgelse paa Afguds-Altre. Da opstod Morten Luther, som Man aandelig vaagner op af Dvale, opstaaer fra de Døde, og lod Christus lyse for sig, og fik af Ham det store Ærende, han saa tro153lig røgtede, i Herrens Navn at vække de Sovende, opvække de Døde, og lære dem at see Lys i Herrens Lys, at leve af det Brød, som kom ned fra Himmelen, og at tage Salighedens Kalk af Hans Haand, hos hvem Livets Kilde er. En saadan Reformation, det er Fornyelse, der er som Liv af Døde, det er aabenbar den Eneste, der kan finde Sted i Christi Kirke, og at en Saadan timedes den ved Morten Luther, det er saa vist, som at i ham begyndte Apostlerne igien at tale Guds underlige Ting med Folkenes Tunger, med hans Psalmer begyndte Menighederne paa Ny at love Herren paa det Tungemaal, som de var fødte, og kunde udtrykke sig levende i, ved ham blev den Hellige Skrift igien den christelige Læse-Bog for Herrens Folk, hvortil den var bestemt, og fra hans Dage begyndte klarlig de Troende, som fulgde ham, et nyt Levnets-Løb, vel ikke saa reent og kraftigt som det ældgamle, men dog kiendelig rensset, virksomt, elskeligt og frugtbart paa christelig Oplysning.